

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind II 1842-49

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 49. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr02-shoot-idm140151022523376.pdf> (tilgået 19. oktober 2021)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

I slutningen af forrige sæson havde H. P. Holst, der nylig var hjemkommen fra Italien, skrevet sin »Gioacchino«, hvilket stykke blev antaget til opførelse. Her var atter en rolle skrevet for mig, en af de såkaldte brillante roller, sammensat af og udsmykket med mange lapper, men hvoraf dog ingen hel klædning kommer ud. I denne rolle var nu glanspunktet en kastagnedans, en af de italienske folkedanse, som var kommet i mode i København, efter at nogle italienske danserinder havde indført dem hos os. Man mente, at sådanne danse, hvori mimikken spiller en så stor rolle, var som skabte for mig med mit sydlandske udseende, og H. P. Holst, der kendte sit publikum, vidste, at en sådan dans, danset af mig, og det ovenikøbet med hofballetmesteren selv - så snart Bournonville hørte, at jeg skulle udføre en sådan dans, ville han ikke overlade meddanserens plads til andre - ville være nok til at skaffe stykket stor opmærksomhed. Jeg kæmpede med mig selv, om jeg skulle bede mig fritaget for rollen og tage al det vrøvl, som ville følge herpå, eller være resigneret og få min sommerferie fordærvet ved at indstudere den, da direktionen ønskede, at stykket skulle opføres straks i begyndelsen af næste sæson. Jeg gøs for vrøvlet, og nu måtte jeg pine mig dagligt med at indstudere rollen. Se, det var nr. 2, der forbitrede mig denne sommers glæder. I sæsonens begyndelse gik »Gioacchino« over scenen, udstyret med al den pragt, som dekorationer, dragter o.s.v. kunne præstere. Sat i scene

50 af balletmester Bournonville med en sådan tilsætning af balletapparater og støj, at jeg bogstaveligt havde en følelse af, at man var nær ved at blive tosset i hovedet over al den uro, som dette genremaleri frembragte, blev stykket naturligvis optaget med meget bifald - for en tid.